

SZIMFÓNIA ÖSSZHANG

A Szimfónia Nyugdíjas Egyesület hírlevele

2017. július 5/7

3680 Encs, Váci Mihály út 36. Iroda: 1112 Budapest, Puskapor u. 2/a www.egyutthangzas.hu; e-mail: info@egyutthangzas.hu

Pacsai János elnök Dósa György irodavezető Tel.: 30/846-4967 Tel: 30/953-6067

e-mail: pacsai.janos@egyutthangzas.hu e-mail: dosa.gyorgy@egyutthangzas.hu

> "Lépésről-lépésre" projektünk támogatója: az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTÉRIUMA

Részletek Andreas Englisch A Vatikán Harcosa című könyvéből Lazi Kft. Kiadása. 2016. 118–123 oldal.

Tizenöt pont

"December 22-én, 11 óra 27 perckor Ferenc pápa belép a Kelemen-terembe, ahol a bíborosok várnak rá. Semmiféle feszültség nem érzékelhető. Mindenki a barátságos üdvözletre vár, és először úgy tűnik nem is kell csalódniuk. Minden a megszokott mederben folyik.

Csakhogy a tizenkettedik bekezdéstől Ferenc pápa hirtelen másról kezd beszélni, és a félig-meddig már elszenderült kardinálisok egy csapásra felébrednek. A karácsonyi hangulatba hozott idősebb urak nem hisznek a fülüknek, mert az , amit Ferenc pápa mond, rendkívül arcátlanságra utal. Elkezdi felsorolni a 'Kúria betegségeit'. A 'kuriális betegségek katalógusáról' beszél.

Alig térnek magukhoz a bíborosok a meglepetéstől, a pápa máris támadásba lendül: a Kúria első számú betegsége egész egyszerűen az önhittség. A pápa azt veti a kardinálisok szemére, hogy a 'kiválasztottak komplexusában' szenvednek, uraságokká alakulnak át, és mindenkinél magasabb rendűnek érzik magukat.

A teremben mindenki tudja, hogy a pápának igaza van. Csak ezt az elmúlt évszázadokban egyetlen pápa sem mondta ki. A kardinálisok magasabb rendűnek érzik magukat, mert véleményük szerint azok is, hiszen a világ legexkluzívabb

klubjának tagjai. ... A Kúria bíborosai a mai napig meglehetős luxusban élnek. A legdrágább autókkal furikáztatják magukat, és még csak nem is szégyenkeznek emiatt. Angelo Sodano bíborosi titkár kinevezése alkalmából hatalmas ünnepséget szervezett, amelyen a Vatikán parkjában szimfonikus zenekar játszott. A kardinálisokat legalább fél tucat apáca szolgálja ki lélegzetelállító luxusotthonaikban a vatikáni Porta Sant' Anna lakótömbjében. Eddig senkinek sem jutott volna eszébe még álmában sem, hogy egy napon valaki majd ide jön Argentínából, és a szemükre veti miként élnek.

Csakhogy a pápa még tovább megy, sokkal tovább. A legrosszabb még hátra van. Egyszerre kimondja azt, amit mindenki tud a Vatikánban, és amiről eddig mindenki hallgatott: a Kúria tevékenysége javarészt bürokratikus ügyintézésre korlátozódik. A Kúria legtöbb tagja úgy dolgozik, mint bármelyik magas rangú tisztviselő. Nem sokban különböznek azoktól a férfiaktól, akik egy világi adóvagy kormányhivatalban ülnek. A szentek kormányzatának már régóta semmi köze Istenhez, és ezt a pápa ki is mondja. Szeméra hányja a Kúria bíborosainak, hogy a bürokrácia emberei lettek Isten emberei helyett. Nem semmi.

... A kardinálisok egy része láthatóan sértve érzi magát. Aztán a pápa elérkezik a hatodik ponthoz és a legtöbb egyházi méltóság összerezzen. Ferenc pápának most tényleg sikerül vérig sérteni a bíborosokat.

A pápa egészen komolyan azt vágja a bíborosok fejéhez, hogy 'spirituális Alzheimer-kórban' szenvednek. A kardinálisok azt hiszik rosszul hallanak... A pápa a bíborosok arcába vágja, hogy elfelejtették Krisztust, és nem emlékeznek személyes találkozásukra Istennel. A hetes pontban végül egészen egyszerűen dicsőségvágyat ró fel a kardinálisoknak. Aki érintett, tudja, hogy róla van szó. Ott van például Rino Fisichella püspök őexcellenciája, Joseph Ratzinger hű barátja, aki vele együtt tisztelettel hódol Urs von Balthasar teológusnak. Fisichella az egyik leghiúbb és legversengőbb karrierista, aki 2010-ben elérte, hogy új pápai tanács alakuljon, méghozzá pusztán azért, hogy ő lehessen az elnöke. Ez az Új Evangelizáció Pápai Tanácsa. Fisichella imádja fitogtatni szellemi fölényét. Most rá kell döbbennie, hogy lesznek még gondjai az új pápával.

A Kelemen-teremben megfagy a levegő, amikor Ferenc pápa a nyolcas ponthoz ér. Kétség sem fér hozzá mi történik. A pápa kérlelhetetlenül visszavág, amiért a kúria hónapokon át megvetéssel bánt vele, és szüntelenül sértegette...

Hónapokon át gúnyolódtak teológiai hiányosságain, amelyek elődjéhez, a szupertudós Joseph Ratzingerhez képest nevetséges színben tüntették fel. Most Ferenc pápa könyörtelenül kiegyenlíti a számlát. Azt állítja, a tudósok megosztott életet folytatnak azzal, hogy másoknak előírnak olyan dolgokat, amelyeket maguk már nem vesznek komolyan. Tehát párhuzamos életet élnek.

A teremben mindenki tudja, mire céloz. Az elmúlt hónapokban XVI. Benedek hívei megalkuvás nélkül a 'tiszta tant' képviselték, követelve, hogy ne legyen kegyelem az elvált, majd újraházasodott hívőkkel szemben. A Vatikánban

mindenki tudja, hogy pont azok a kardinálisok, akik a hívőkkel szembeni könyörtelen fellépést támogatják, gyakran maguk is meglehetősen kényelmes és élvezetekben gazdag életet folytatnak.

A kilencedik pontban Ferenc pápa azt veti a Kúria bíborosainak szemére, hogy a sátánhoz hasonlóan viselkednek, azaz bőbeszédűséggel és pletykálással teszik tönkre kollégáik és rendtársaik jó hírét. A pápa újult erővel súlyt le, és a bíborosokat 'gyáva személyeknek' nevezi, 'akiknek nincs bátorságuk ahhoz, hogy nyíltan beszéljenek, és az illető háta mögött beszélnek'.

... A bíborosok mereven ülnek, és tűrik a verbális mészárlás. Teljes a csend a Kelemen-teremben, senki nem köhint, senki nem köszörüli a torkát. A méltóságok hitetlenül hallgatják a pápa szájából rájuk zúduló támadásokat. Most már senki sem ásít. A feszültség tapintható. ...

Ferenc pápa a tizedik ponthoz ér. Most azt veti a bíborosai szemére, hogy néhányan közülük az opportunizmus áldozatai, és a végzetes önzés ösztönzi őket, ezért semmi másra nem gondolnak, mint arra, hogy elnyerjék elöljáróik jóindulatát, és ezzel feljebb jussanak.

Ez a pápa által említett betegség több mint ezer éve jelen van a Vatikánban. Eddig lehetetlennek tűnt, hogy egyszer jön egy férfi Argentínából, és szóvá teszi az udvari hízelgést és talpnyalást.

Aztán a pápa még egyszer lendületet vesz, és a felhalmozás betegségét veti a Kúria egyes tagjai szemére. Mindenki tudja kire gondol, főleg az eltávolított, egykori nagyhatalmú szentszéki államtitkárra, Tarcisio Bertonéra, aki XVI. Benedek alatt a legfontosabb embernek számított, és akiben Ratzinger vakon megbízott. Bertonét a legkevésbé sem érdekelte a szegény egyházat hirdető Ferenc pápa üzenete. A vatikáni Szent Károlypalota tetőteraszán hétszáz négyzetméteres penthous-t építtetett magának, ami elképesztő összegeket emésztett fel. A pápa eddig hallgatott, de ezen a reggelen végre Bertonét is ízekre szaggatta.

A legutolsó, tizenötödik pontban a pápa katasztrofális színben tünteti fel a Kúriát: olyan embereknek nevezi őket, akik nem riadnak vissza attól, hogy az újságokon és a televízión keresztül járassanak le másokat, pusztán azért, hogy ezáltal még több hatalomhoz jussanak.

Dél körül vége a rémálomnak. Ez után a támadás után senkinek nincs kedve az elmélyült karácsonyi ünnepléshez. Ferenc pápa, akiről sokáig azt hitték, hogy jóakaratú, de a kúriában kevés szava van, kimutatta foga fehérjét."